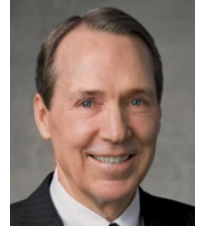

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Julens gåvor

Äldste Gary B. Sabin

Förste rådgivare i presidentskapet för området Europa

Äldste
Gary B. Sabin

När syster Sabin och jag var nygifta studerande, hyrde vi en liten vindsvåning i Provo, Utah. Otroligt nog ingick världens lilla hund Helga i hyreskontraktet för lägenheten. Det var som om vår viktigaste ägodel vid den tidpunkten i livet var en lånad hund! Jag märkte emellertid att min hustru Valerie omsorgsfullt hade hängt upp en liten platta på väggen med ord från Ralph Waldo Emerson, som löd: "Ringar och juveler är inga gåvor, utan en dålig ersättning för gåvor. Den enda sanna gåvan man kan ge är att ge av sig själv."

Den sanningen illustreras i dikt- en "The Vision of Sir Launfal". Där berättas om en beslutsam riddare som började söka efter den heliga Graal, den bägare som Kristus skulle ha druckit ur under den sista måltiden. När sir Launfal gav sig av, slängde han tanklöst en slant till en tiggare vid borgmuren.

År gick, och sir Launfal återvände till sist hem efter att ha förslösat sitt liv i sitt sökande. När han närmade sig borgen såg han återigen en spetälsk som tiggde allmosor. Den här gången stannade sir Launfal och bjöd den behövande ett stycke bröd och en klunk vatten från sin gamla bägare. Diktens ord avslöjar det som följde:

*"Du har förslösat ditt liv
för den heliga Graal.*

Se, den är här – den bägare som du

*Fyllde i bäcken åt mig just nu.
Denna brödkant är min kropp,
som brast för dig,
Detta vatten hans blod som
dog på korset för dig.
Den heliga nattvarden firas
sannerligen
i det vi delar för en annans nöd.
Inte det vi ger, men det vi delar.
Ty gåvan utan givaren är tom.
Den som ger av sig själv med
sin allmosa föder tre:
Sig själv, sin hungrande
nästa och mig."*¹

Launfals gamla bägare, helgad av denna omtänksamma handling, blev till den heliga Graal han ägnat sitt liv åt att finna.

Vi ser ofta bortom målet i vårt eget sökande efter lycka. Den kan endast bli funnen genom det tjän- ande vi ger andra, en resa som börjar inom våra egna hems väggar. Frälsaren sa: "Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig."²

The Mansion, av Henry Van Dyke, berättar om John Weightman som ägnade sitt liv åt att bygga monument över sig själv. En natt drömde han att han dött och färdades till den him- melska staden för att få en boning, grundad på den skatt han samlat i himlen. När John fick se den lilla plats som reserverats åt honom, stönade han: "Men hur har jag så eländigt

misslyckats ... i mitt liv? Vad är det som räknas här?"

En röst som av silver svarade: "Endast det som i sanning ges ... det goda som görs av kärlek till att göra det ... de planer där andras väl är huvudtanken. ... Endast de gåvor i vilka givaren glömmer sig själv."³

Att ge av sig själv är en ovärderlig kärleksgåva som märkligt nog blir större när vi ger bort den. Kanske är det detta Frälsaren menade när han sa: "Den som mister sitt liv för min skull, han skall vinna det."⁴

Må vi under denna helga tid av året minnas den största gåvan som var och en fått av sin himmelske Fader: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son."⁵ Vår Faders gåva fullkomnades av Sonens uppoffrande gåva av sig själv då han beredde vägen för var och en av oss att åter- vända hem. Dessa osjälviska gåvor är julens sanna gåvor.

President Monson leder oss kär- leksfullt till att själva ge: "Det finns hjärtan att glädja. Det finns vänliga ord att säga. Det finns gåvor att ge. Det finns gärningar att göra. Det finns själar att rädda."⁶ ■

FOTNOTER

1. *The Vision of Sir Launfal* av James Russell Lowell (1819–1891)
2. Matteus 25:40
3. *The Mansion* av Henry Van Dyke (1852–1933)
4. Matteus 16:25
5. Johannes 3:16
6. *To The Rescue. The Biography of Thomas S. Monson*

En gång ung man, alltid ung man

Andreas Strandberg, Alingsås församling

År 2004 i Trollhättans församling fanns en önskan hos unga män – en önskan att åka till vår ledare Dag Stulens hytta i norska fjällen. Ingen av oss hade varit där, men intresset väcktes av vykort och målade historier. Vi ville se konstverket själva, men en biljett dit var inte gratis. Vi fick exempelvis sälja datorer, renovera sommarstugor och kontinuerligt läsa skrifterna under en längre period. Många timmar gick förbi och vårt anletes svett resulterade i att vi till slut kunde åka.

Tretton år senare har vi varit där flera gånger, och har sparat minnen till ålderdomens dagar. Hyttan är belägen en lagom bit från vägen med utsikt över sjön. Där finns gott om möjligheter till bad, fiske eller tid för roddbåten. Solen som under dygnet lyser upp grönskan ramas in av de skyskrapshöga bergen. När det är vindstilla reflekteras all dess skönhet i det böljande Lilla Björnvattnet. Söder om stugan behöver man inte nudda marken för att komma närmare vattenfallet Edens fors. Den sträcker sig ner genom två kanaler med brus som ackompanjerar som vacker musik. Det finns en sten där som sträcker sig uppåt mot molnens höjd, där man kan sitta i flera timmar. Nedanför finns en kylig naturlig damm som lockar äventyrslystna unga grabbar.

Vi har en tradition att gå på långa fjällturer. Vandrigen startas genom att gå någon kilometer genom skog och träsk tills vi möts av klippväggar och en spricka däri, Mjågeskår. En brant där det är viktigt att fokusera

för att hålla sig på stigen. Som med ledstången av järn: håll fast vid den och du kan bestiga berg i säkerhet. Väl uppe på toppen är det cirka 1 200 meters höjd och vädret kan skifta snabbt. Förberedelser med rätt utrustning underlättar vandrigen då saker och ting inte alltid går som man tänkt sig. En tur upplevdes haglande snö, solsken, dimma och klara vyer. Det var ett minne man sent glömmer. Vi har varit välsignade med gott väder sen dess. Vandrigen fortsätter i flera timmar tills stugan igen skymtas i sin mjuka vila. Fötterna gör ett glädjerop men hjärtat fröjdas ännu mer vid detta mål. Att uppleva naturen på ett sådant sätt är en rik välsignelse; tack himmelske Fader för allt du skapat!

Varje morgon är det norskt bröd med Nutella, skinka, jordnötssmör, samt den lokala mjölken med olika sorters frukostflingor. Vänner genom livet, tillsammans framför runda bordet med den gröna plastduken. En god start på dagen helt enkelt.

På kvällskvisten är det samling på samma ställe för spel, med godis och sportsmannaanda som insats. Knotten försöker ta sig igenom myggnäten för ett parti kortspel. De misslyckas och de väljer då att stå på vakt utanför. När man går ut för att till exempel borsta tänderna, då har man de små knotten över hela sig, och snabbhet är bästa försvar. Till slut sänks ljudnivån ytterligare tills ögonlocken slocknar, kvällsbön hålls och godnatt utropas. En ny dag närmar sig för äventyr.

Ett återkommande event är att vi hoppar in i bilarna och åker nerför berget på den asfalterade vägen. Cirka femton minuter senare möts man av Honnevjebadet, en badplats med naturliga små fall och forsar. En klippavsats med alla på led samtidigt tills det kyliga vattnet knäcker en. Ta en längre simtur vetja, då du kan dricka vattnet samtidigt som du simmar. Barkbåtsrace vid sidan om hålls av Christian, som byggt en sidomur av stenar för att få fram en starkare ström, det vill säga mer fart.

Minnen för livet, vänskap för alltid.

”Det är skönt att komma bort från vardagslivet och kunna ta del av allt

Joel Jageklint, Christopher Jubell, Sebastian Jubell, Andreas Strandberg, Lukas Magnusson, Joel Canderhed, Christian Stulen, Jonatan Jageklint och knästående Martin Stulen

det vackra Norge har att erbjuda. Jag har själv åkt hit sju gånger.”

”Mitt skönaste minne härifrån är när vi tog en löprunda på 1,5 mil nedför den lokala vägen mot byn. En asfalterad väg genom skog, förbi vattenfall och åar där vattnet smakar himmelskt. Solen stekte så vi lindade våra t-shirts runt huvudet. Många förbipasserande stirrade på oss med ett leende. Vi fortsatte nerför storslagna vyer tills vi anlände till badstället Honevje.”

”Att åka till Norge är en underbar höjdpunkt. Det är så skönt att få komma dit och få slappna av och njuta av naturen som finns där. Jag tycker så mycket om det. Jag är jättetacksam för Stulens som låtit oss få åka dit i alla år och även att vi åkte hit de flesta av oss allesammans från början, samt att vi har fortsatt åka hit genom åren. Det har verkligen stärkt vänskapsbanden mellan oss, tror jag. Och det är kul att ha en grej som vi kan göra tillsammans återkommande vissa år.” ■

Svung 2017, en ledares tankar...

Martin Stulen, Jönköpings församling

Jag har alltid gillat kyrkoaktiviteter som ungdom, inte bara för det andliga stödet som det innebar, utan också för sällskapet. Det var skönt att då känna att jag inte var den enda religiösa i ett hav fyllt av icketroende.

Nu hade jag chansen att åka som ledare för grabbarna i Jönköping, en ny erfarenhet.

På bussen hade vi karaokesång med högljudda högtalare, som fullständigt slet mig ur min skönhetssömn. Det lät som om man tände eld på en djurpark och försökte släcka branden med en komplett uppsättning bestick. De hade märkliga teman inför sporten, så som par-fotboll och Harry Potter, vilket möttes av blandade känslor. Med den mentala bilden av att springa runt med sopkvastar och jaga varandra med slagträ så hasade vi oss då mot idrottslokalen. Vi möttes dock utav väl utförda stationer, där de olika sporterna och lekarna var lågprofil och förvånansvärt roliga.

Ungdomarna deltog mycket väl, där procenten av de skolkande i det ”coola

gänget” var lägre än vanligt. De vi fortfarande hade kvar kunde dock snabbt identifieras av långa, utdragna suckar, upprepade kast med luggen och lågmält muttrande av att ingen förstår.

Alla inbjöds att skapa en egen flagga som representerade deras församling, för att senare presenteras inför ungdomarna i en storslagen ceremoni. Eller så kunde man följa mina pojkars exempel och gräva fram en gammal flagga ur kyrkkällaren. Och på så sätt med denna relik från före kriget vajandes ståtligt över våra huvuden, sprang de upp för att sälla sin flagga till de andra. Det var en invigning att minnas.

Resten av veckan förflöt utan incidenter, då varje vaken minut spenderades på sport, workshops, dans, vittnesbördsmöten och allt annat som man kunde förvänta sig av liknande aktiviteter. Men framför allt var det bra ”häng med ett gött gäng”. Fortfarande skönt att känna att jag inte var den enda religiösa i ett hav fyllt av icketroende. ■

HUR JAG VET

Gud älskar oss alla, oavsett vilka vi är!

Emma Fengling Xue, Stockholms stav

Emma Fenglin Xue

FOTO DANIEL FÖRNE

Bakgrund

Jag jobbar hos en flicka som behöver hjälp. Jag får kalla henne Ängel för att jag kan inte avslöja hennes namn. Hon är en jättesnäll och glad flicka. Hon är fem år gammal, av någon anledning kan hon inte gå själv, därför behöver hon litet stöd. När hon känner sig trött eller orolig visar hon mycket ångest och kan inte kontrollera sitt beteende. Till exempel om mamma tvingar henne att lägga sig, så skriker och gråter hon. Vissa gånger kan hon att skada sig själv, och eftersom hon aldrig vill sova är hon jättetrött.

Underbar händelse

Den torsdagen, den sjunde juli, lade jag märke till att hon var trött.

Jag berättade för henne att hon borde sova, så vi gick uppför trappen tillsammans till hennes rum och jag hjälpte henne att lägga sig på sängen. Hon kände oro och ångest, så jag sa till henne: "Var lugn, var inte rädd, jag är här och ska sjunga en sång: *Jag är Guds lilla barn.*"

Under tiden jag sjöng den sången, iakttog jag hur uttrycket i hennes ögon förändrades ifrån rädsla och ångest till frid och mildhet, hennes ansiktsuttryck ändrades till ett stort leende, hennes kropp ändrades från stress till vila. Hon låg där stilla och fylld med glädje. Hon drog upp sitt täcke, hennes ansikte lyste av frid, lugn och lycka så mild och mjuk. Hennes ögon blinkade långsamt. Jag fortsatte att sjunga och sedan sov hon tyst på ett sätt som jag har aldrig sett henne göra förut. Jag kände den Helige Anden, och jag visste att Ängel tröstade av den Helige Anden.

Vittnesbörd

Jag vet att Gud älskar Ängel, att han sände den Helige Anden att trösta henne och lugna hennes upprörda själ, så att hon kände frid och glädje. Jag vet att Gud älskar mig. Han har visat denna underbara händelse för att stärka mig, för att ge mig chans att uppleva honom, att känna det härliga ögonblicket. Han är *bredvid mig, led[er] mig, stöd[er] mig*, precis som i den sångens text. Honom, Gud, kan jag alltid lita på.

Jag vet att Gud finns, jag känner honom. Jag vet att Jesus är Guds enfödde Son och vår Frälsare och ett exempel. Jag vet i mitt hjärta: Gud älskar alla personligen, oavsett vilka vi är. ■

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Bön hjälpte direkt

Siri, 2 år, Luleå gren

En dag var jag ute och byggde en snögubbe med min moster. När vi hade rullat ihop stora snöbollar och satt ihop dem till en gubbe så behövde vi en näsa. Vi gick in i köket och hämtade en liten morot, men när vi kom ut till snögubben så hade jag tappat moroten någonstans i snön. Då höll vi en bön och direkt efter bönen hittade vi moroten. Då höll vi en till bön och tackade för att vår himmelske

FOTO MIRIAM NÄSLUND

Siri med sin fina snögubbe.

Fader hjälpte oss att hitta moroten så vi kunde göra färdigt snögubben. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Lokala sidorna behöver artiklar från medlemmar!

Dina lokala sidor tas fram av medlemmar i ditt eget område under ledning av områdespresidentskapet, för att möta behoven och upplevelserna hos medlemmar där du bor.

Om det finns lokala sidor i varje nummer eller inte beror på om det finns lokalt innehåll. Vi uppmanar dig att berätta om dina trosstärkande tankar och upplevelser genom att kontakta din reporter i stav eller distrikt där du bor. Eller skicka direkt till redaktionen. Se nedan.

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Forsöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från

artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undandag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. I sökfältet upptill på hemsidan skriver man in "Tillståndsblanketter". Klicka sedan på "Artiklar till kyrkans svenska hemsida och Liahona" där kan man sedan klicka på de olika tillståndsblanketterna.

Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman,

redaktör eivorhagman@hotmail.com

Eva Marie Stegeby,

stavsreporter Stockholms stav

Sara Peterson,

stavsreporter Stockholms södra stav

Helena Stulen,

stavsreporter Göteborgs stav

Elisabeth Dahlkvist,

reporter i Umeå distrikt ■